





Per MartaF el dj., 07/05/2026 - 08:00

Ja fa un any de la mort de l'estimat Papa Francesc i, des de llavors, quanta guerra arreu, quanta indiferència i quanta rigidesa als nostres cors. Ell es va atrevir a desafiar-ho tot en nom de l'Evangeli i ha estat un defensor incansable de la justícia, de la pau, de l'ecumenisme, de l'ecologia integral i d'una Església al servei de tothom.

Mai abans ningú com ell havia alçat la veu per protegir la Casa Comuna de les agressions humanes que estan escanyant la nostra estimada Terra. Per això ens hauríem de preguntar, més que mai, per què ho permetem i tolerem. Sabem que la política i el poder no són bons aliats de la justícia climàtica; que vivim en un món on els diners són més importants que els boscos, on el petroli compta més que els oceans, on els recursos minerals són més valuosos que les muntanyes, on les xifres i els guanys passen per sobre de les persones. Davant d'aquesta realitat, recorda-ho sempre: el nostre compromís amb la cura de la Creació neix de l'esperança i de l'amor d'una humanitat que no es rendeix perquè el mal no tingui mai l'última paraula.

Quan el Papa Francesc parlava era com si poguéssim sentir bategar les seves paraules; per això sempre serà el Papa dels cors units, aquells que no tanquen els ulls davant de la injustícia ni callen per defensar la veritat. La pregària és el fil invisible que ens agermana en un bosc d'homes i de dones que són llavors de futur; tan delicades com les copes dels arbres que no s'arriben a tocar mai. I no creus que aquesta timidesa dels arbres és un reflex de l'amor perquè l'amor no fereix, no afoga, no domina ni sotmet? Així que avui, recordant l'estimat Papa Francesc, pensem si els nostres cors són com aquests arbres que respecten sense límits la llibertat de l'altre perquè l'aire també és un tresor.

(Imatge: Marta Finazzi)